

Školitelský posudek na bakalářskou práci Kláry Hájkové Populace hnědásků (Melitaeini) na nelesních stanovištích NP Podyjí refaunovaných pastvou koní

Přestože je „rewilding“ přírodních stanovišť velkými kopytníky intenzívně diskutovaným a dá se říct že módním tématem ochrany přírody, existuje málo studií, které by studovaly dopady rewildingových intervencí na ostatní biotu. Ještě méně takových studií se pak míří na populační úroveň zasažených druhů. Jednou z takových pionýrských studií je bakalářská práce kolegyně Kláry Hájkové.

Práce přímo navazuje na před čtyřmi lety obhájenou a následně i publikovanou bakalářskou práci Mgr. Vodičkové. Ta se – prostřednictvím detailního studia ekologických nároků pěti druhů hnědásků na xerothermních trávnicích NP Podyjí – snažila kvalifikovaně odhadnout, co s předmětnými druhy motýlů udělá refaunace stanovišť ferálními koňmi. Se služebně starší kolegyní Vodičkovou jsme si během sepisování rukopisu říkali, jak moc bylo žádoucí, kdyby celou práci po zavedení pastvy koní nějaký odvážlivec zopakoval. Jakmile se mi v osobě kolegyně Hájkové přihlásila další milovnice lichokopytníků, práci v Podyjí jsem ji ihned navrhnul – ovšem s varováním, že to nebude práce snadná.

Jak naznačuje objem sebraných terénních dat i délka nepřetržitého pobytu v terénu – od 16. května do konce července, v případě slunečného počasí od snídaně do večere – bakalantka nebyla při sběru dat odkázána sama na sebe. Pomáhal jí celý mezinárodní tým, pracující v průměrně týdenních směnách. Na ní však bylo, aby práci týmu koordinovala, udržovala pořádek v terénních datech, a zejména je zpracovala. Když budu malinko kritický, nebylo to v prvních týdnech jednoduché. Možná vinou epidemické situace, která ztížila každodenní komunikaci mezi studenty různých ročníků i studenty a učiteli, a možná vinou studeného května, kvůli němuž jsme první týdny sezony spíš prováleli na palandách v autokempu Havraníky, na mě kolegyně zpočátku působila tak, že si ne zcela uvědomuje význam zadané práce a svou roli „zodpovědné osoby“. Její přístup se však s nástupem červnových veder a objevení se tisíců hnědásků radikálně zlepšil a doslova před očima nám z ní rostla obětavá, vytrvalá a zodpovědná terénní spolupracovnice. Podobný přerod pak nastal ještě jednou. Snad mi to Klára odpustí, ale ještě začátkem podzimu působila dojmem, že nevěří, že ji čekají stovky hodin tvrdé dřiny nad počítačem, během níž se pokazí, co se pokazit může a že jedinou cestou, jak ze sebraných monstrózních dat vytvořit ucelené dílo, je trpělivost. Okolo přelomu roku už tím dojmem nepůsobila, a když někdy měsíc před odevzdáním vinou selhání techniky přišla o pracně digitalizované modely biotopů („pokazí se, co se pokazit může“), neváhala přidat k dlouhým dnům i probdělé noci. Měl jsem a mám z jejího odhodlání a tahu na branku velkou radost a bylo mi ctí s ní spolupracovat.

K analytické části práce bych asi měl dodat, že obsahuje partie, které bakalantka zpracovala zcela samostatně, ale i partie, které vzhledem k bakalářskému stupni studia ani samostatně zpracovat nemohla, pracoval na nich celý školitelův tým a stále by si ještě zasloužily dopracování – mám na mysli zejména hodnocení prostorové distribuce jedinců pomocí K-funkce. K vlastnímu textu nemám námitky. Protože ale tento posudek píšu až po přečtení posudku oponentského, musím bakalantce vytknout určité nesoustředění při finalizaci

tabulek a obrázků; k námitkám oponenta přidám to, že z Tabulky 4 se kamsi vytratily parametry nulového modelu pro nejdelší přelet druhu *M. aurelia*. Takové věci vyplavou při překlápění studentské práce do publikačního formátu, a jejich doplňování bolí.

Věřím ale, že si Klára dá příště pozor, aby k podobným nedopatřením nedocházelo – a pokud je způsobí školitel, nebo jiní kolegové, dá pozor na školitele či jiné kolegy. Práci doporučuji k obhajobě, kvituji obrovský pokrok, který během jejího vytváření kolegyně Hájková učinila, a přeji jí hodně štěstí.

V Českých Budějovicích 20.5.2022

doc. Mgr. Martin Konvička, Ph.D.